

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, заседаващ в Утрехт (Нидерландия), постъпило на 5 декември 2017 г. — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/ Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-680/17)

(2018/C 063/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, заседаващ в Утрехт

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Отговорник: Minister van Buitenlandse Zaken

Преюдициални въпроси

1. Прегражда ли член 32, параграф 3 от Визовия кодекс⁽¹⁾ възможността на референтно лице, в качеството му на заинтересовано лице с оглед на подадено от жалбоподател заявление за виза, да обжалва от свое собствено име по административен и по съдебен ред отказа за издаване на виза?
2. Трябва ли представителството, предвидено в член 8, параграф 4 от Визовия кодекс, да се разбира в смисъл, че представляваната държава (също) запазва компетентността си, или че компетентността се прехвърля изцяло върху представляващата държава, в резултат на което самата представлявана държава повече не е компетентна?
3. Ако съгласно член 8, параграф 4, буква г) от Визовия кодекс са възможни и двете посочени в точка II форми на представителство, за коя от двете държави членки следва да се приеме, че взема окончателното решение по смисъла на член 32, параграф 3 от Визовия кодекс?
4. Съответства ли на правото на ефективни правни средства за защита пред съд по смисъла на член 47 от Хартата тълкуване на член 8, параграф 4 и член 32, параграф [3] от Визовия кодекс, според което кандидатите за виза могат да обжалват отхвърлянето на заявленията им единствено пред орган или съд на представляващата държава членка, а не в представляваната държава, за чиято виза се кандидатства? За отговора на този въпрос от значение ли е обстоятелството, че предложеното средство за правна защита гарантира на кандидата, че има право да бъде изслушан, че има право да предприема съдебни действия в държава членка, че дължимите административни и съдебни такси за обжалване по административен и съдебен ред не са несъразмерно високи и че е налице възможност за предоставяне на правна помощ? Предвид съществуващата свобода на преценка, с която държавата разполага по визовите въпроси, от значение ли е за отговора на този въпрос дали съответният съд в Швейцария има достатъчно ясна представа за ситуацията в Нидерландия, за да може да предложи ефективна съдебна защита?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ. 2009, L 243, стр. 1).

Преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Люксембург), постъпило на 11 декември 2017 г. — Pillar Securitisation Sàrl/Hildur Arnadottir

(Дело C-694/17)

(2018/C 063/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pillar Securitisation Sàrl

Ответник: Hildur Arnadottir

Преюдициален въпрос

В контекста на договор за кредит, който поради общия размер на кредита не попада в приложното поле на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, може ли лице да бъде считано за „потребител“ по смисъла на член 15 от Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г., по съображение, че договорът е сключен за цел, която може да се приеме, че е извън търговската дейност или професия на лицето, ако няма национална разпоредба, която да предвижда, че нормите на тази директива се прилагат и за области извън нейното приложно поле?

⁽¹⁾ ОВ L 133, стр. 66.

Жалба, подадена на 3 януари 2018 г. от Република Гърция срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 25 октомври 2017 г. по дело T-26/16, Република Гърция/Европейска комисия

(Дело С-6/18 Р)

(2018/С 063/14)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellououlos, I. Pachi и A. Vasilopoulou)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда да уважи неговата жалба за отмяна на решението на Общия съд на ЕС от 25 октомври 2017 по дело T-26/16 в частта му, в която с него се отхвърля жалбата на Република Гърция от 22 януари 2016 г. за отмяна на Решение на Европейската комисия 2015/2098 от 13 ноември 2015 г. ⁽¹⁾ в пунктовете, с които вследствие на извършените проверки IR/2009/004/GR и IR/2009/0017/GR на Република Гърция се налага еднократна и фиксирана финансова корекция — поради забавяния в процедурите по събиране на вземанията, непредоставяне на данни и като цяло поради пропуски в процедурата за управление на дълговете — в общ размер от 11 534 827,97 EUR и да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква две основания.

Първото основание, отнасящо се до частта от решението на Комисията, в която на Република Гърция се налага фиксирана финансова корекция, е изведено от грешка в тълкуването и в прилагането от страна на Общия съд на членове 31, 32 и 33 от Регламент 1290/200 ⁽²⁾, от грешка в прилагането на правото от гледна точка на Указанията, съдържащи се в Документ 5330/1997 на Комисията за налагането на финансови корекции при обстоятелствата, предвидени в член 32, параграф 4 от Регламент 1290/2005, от нарушение на принципа на правната сигурност, както и от недостатъчни мотиви в обжалваното съдебно решение.